

[Møj Dahl]

Vi synes, at grænsen på 5 ejendomme for samdrift vil besværliggøre landbrugets tilpasning i årene fremover, og at overgangsreglerne på ikke under 6 år er alt for snævre og giver usikkerhed for de allerede etablerede virksomheder. Der må kunne findes en lempeligere løsning, så allerede etablerede bedrifter går fri for kravene, medmindre de udvider produktionen. Fortrinsstillingen og besætningsstørrelse vil vi se nærmere på i udvalget, for det er centrale elementer i landbrugsloven, og i Venstre er vi ikke sikre på, at landbrugsministeren hele vejen igennem har fundet de vises sten.

Lovforslaget tager vide hensyn til fritidslandbrug ved at forbedre mulighederne for at ophæve landbrugspligt og give mulighed for at oprette mindre landbrugsejendomme til fritidsformål. I Venstre mener vi, at landbrugsloven især skal tilgodese produktionslandbrugets behov; vi er ikke blinde for den landdistriktskvalitet, som fritidslandbruget giver ved at fastholde bosætningen på landet, men vi vil se nøjere på formuleringerne i sammenhæng med fortrinsstillingsproblematikken. Fritidslandbrugene kan åbenbart gøre fortrinsret gældende for brug på op til 30 hektar.

Landbrugsministeren har ved flere lejligheder gjort gældende, at selv om han fremsætter lovforslaget på flertalsregeringens vegne, vil ministeren være lydør over for gode argumenter, og det udsagn vil vi holde ministeren fast på og se, hvor langt det bærer.

Venstres endelige stilling til lovforslaget vil afhænge af, hvor langt vi kommer med vore synspunkter i udvalgsarbejdet, og hvor imødekommende regeringen vil være. Jeg har nu givet udtryk for, hvordan Venstre forholder sig til lovforslaget; men vi er part i et forlig fra 1989, som jeg allerede har nævnt, og vi vil ikke gå så langt, at vi med rette kan anklages for forligsbrud.

Rahbæk Møller (SF):

Da vores ordfører, fru Birthe Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne gøre følgende bemærkninger:

For det første er det set med vore øjne et problem, at det ikke altid er de mindste af de landbrug, der drives som hovederhverv, som har en fortrinsstilling. Kan man ikke bygge sig til millioner, men derimod købe jord for at bygge, må det vel i sagens natur være de mindste, der har det største behov.

Jeg synes også, at bemærkningerne er noget diffuse, når man kan læse, at fortrinsstillingen for brug på under 70 ha alligevel forsvinder, hvis der er længere afstand til suppleringsjorden, og at fortrinsstillingen overgår til brug på over 70 ha med harmoniproblemer. Det er muligt, at vi har misforstået punktet, men så håber jeg, at udvalgsarbejdet kan afklare det.

Der åbnes også mulighed for at kunne eje 3 landbrugsejendomme mod nu 2, og medmindre man samtidig indfører et egentligt forbud mod nedlæggelse af landbrugsejendomme, vil vi have svært ved at acceptere denne udvidelse.

Med hensyn til erhvervsøkonomien ønsker ministeren at indføre en grænse på 500 dyreenheder på den enkelte ejendom. Det er pudsigt, at man slet ikke fortæller i bemærkningerne, hvor mange ejendomme der i dag har 500 dyreenheder; men det er vel, fordi der ikke er ret mange. Så kan man jo fundere over, hvorfor regeringen ligger under for ganske få store landbrugs efter vor mening urimelige krav. 500 dyreenheder er mange; den øvre grænse er alt for høj, og vi ønsker en grænse på omkring det halve. Som det fremgår af forslaget, har regeringen tænkt på nødvendigheden af, at et dynamisk og selvtilpassende landbrugserhverv baseres på en fleksibel strukturpolitik, og her spørger jeg mig selv: Hvor er fleksibiliteten henne i en specialproduktion med 500 dyreenheder?

Endelig er der spørgsmålet om de såkaldte § 5-godkendelser. Skal det forstås sådan, at det tæller i længden? Og hvis det ikke er tilfældet, hvad så med miljøet? Generationsskifteproblemet tror vi heller ikke vil blive særlig forbedret ved dette forslag, og vi mener, at vi her har en problemstilling, som skal tages op til særskilt drøftelse.

Men der er da også positive ting i forslaget. Driftsfællesskabet, som vi skal behandle i et særskilt lovforslag senere i dag, hører til på positivsiden, og det samme gælder muligheden for tilkøb af jord til fritliggende stuehuse, som muligvis kan være med til at fastholde bosætningen på landet. Og jeg vil slutte med at nævne den ændrede grænse på 10 km for transport af husdyrgødning, som vi finder rigtig.

SF vil gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde.